

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 9 stycznia 2017 r.

Poz. 394

UCHWAŁA NR 25/1431/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień uchwały Nr XXII/134/2016 Rady Miejskiej w Przedczu z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 r., w części obejmującej określenie stawki podatku od ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia o liczbie osi dwie oraz trzech i więcej osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej niż 31 ton i mniejszej niż 40 ton w wysokości 2.385,00 zł, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 19 grudnia 2016 r., Rada Miejska w Przedczu, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedłożonej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrywania na 28 grudnia 2016 r. Powodem wszczęcia postępowania nadzorczego było ustalenie stawek podatku od środków transportowych dla ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia o liczbie osi dwie oraz trzech i więcej osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej niż 31 ton i mniejszej niż 40 ton w wysokości 2.385,00 zł, podczas gdy maksymalna stawka dla tej kategorii pojazdu nie może przekroczyć 2.374,85 zł.

Rozpatrując sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego odnośnie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wynika z przepisów art. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W myśl art. 20 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 19 pkt 1, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych

w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ww. ustawy, ani nie może być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach nr 1, 2 i 3 do ustawy.

Z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z uwzględnieniem stawek wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2017 r. (M.P. z 2016 r. poz. 779) wynika, że roczna stawka podatku od ciągnika siodłowego i balastowego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 8 pkt 4 ustawy, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 2.374,85 zł, a powyżej 36 ton – 3.072,52 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy.

Określona w przedmiotowej uchwale stawka podatku dla ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia o liczbie osi dwie oraz trzech i więcej osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej niż 31 ton i mniejszej niż 40 ton wynosi 2.385,00 zł. Maksymalna stawka podatku dla wyżej wymienionych pojazdów wynosi 2.374,85 zł (art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Ustalone przez Radę stawki podatku zostały zawyżone w stosunku do stawki maksymalnej o 10,15 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska